

“मीठे बच्चे- बिहान सबै उठेर बाबा सँग गुडमर्निङ्ग गर। ज्ञानको चिन्तनमा रह्यौ भने खुशीको पारा चढिरहन्छ।”

प्रश्न:- यथार्थ याद के हो? त्यसको निशानी के हुन्छ?

उत्तर:- बडो धैर्य, गम्भीरता र बुझेर बाबालाई याद गर्नु नै यथार्थ याद हो। जो यथार्थ यादमा रहन्छन् उनीहरूलाई धेरै करेन्ट मिल्छ, पापको बोझ उत्रिँदै जान्छ। आत्मा सतोप्रधान बन्दै जान्छ। उनीहरूको आयु बढ्दै जान्छ, उनीहरूलाई बाबाको सर्चलाइट मिल्छ।

ओम् शान्ति। बाबा भन्नुहुन्छ- मीठे बच्चे तत्त्वम् अर्थात् तिमी आत्माहरू पनि शान्त स्वरूप हौ। तिमी सर्व आत्माहरूको स्वधर्म हो नै शान्ति। शान्तिधाम देखि फेरि यहाँ आएर कुरा गर्ने बन्छौ। यी कर्मेन्द्रियहरू तिमीलाई मिल्छन् पार्ट खेलनको लागि। आत्मा सानो-ठूलो हुँदैन। शरीर सानो-ठूलो हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ म त शरीरधारी होइन। मलाई बच्चाहरू सँग सम्मुख मिल्न आउनु पर्ने हुन्छ। मान जस्तै बुवा छन्, उनीबाट बच्चा पैदा हुन्छन्, तर त्यो बच्चाले यसरी भन्दैन- म परमधाम देखि जन्म लिएर माता-पिता सँग मिल्न आएको हुँ। जब कुनै नयाँ आत्मा आउँछ कसैको पनि शरीरमा, वा कुनै पुरानो आत्माले कसैको शरीरमा प्रवेश गर्छ तर पनि यस्तो त भन्दैन- माता-पिता सँग मिल्न आएको हुँ। उसलाई स्वाभाविक रूपमा माता-पिता मिल्छन्। यहाँ यो छ नयाँ कुरा। बाबा भन्नुहुन्छ म परमधाम देखि आएर तिमी बच्चाहरूको सम्मुख भएको छु। बच्चाहरूलाई फेरि ज्ञान दिन्छु किनकि म हुँ ज्ञानको सागर। ज्ञानको सागर म आउँछु तिमी बच्चाहरूलाई पढाउन, राजयोग सिकाउन। राजयोग सिकाउने भगवान् नै हुनुहुन्छ। कृष्णको आत्माको यो ईश्वरीय पार्ट छैन। हरेकको पार्ट आफ्नो, ईश्वरको पार्ट आफ्नो छ।

यो ड्रामा कस्तो अनौठो बनेको छ, यो पनि तिमीहरूले अहिले सम्झाउँछौ। यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो यति मात्रै याद रह्यो भने पनि पक्का हुन्छ- म सत्ययुगमा जान्छु। अहिले संगममा छौ, फेरि जानु छ आफ्नो घर त्यसैले पावन त अवश्य बन्नु छ। भित्र धेरै खुशी हुनु पर्छ। ओहो! बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ मीठा-प्यारा बच्चाहरू मलाई याद गर्नु भन्थौ भने तिमी सतोप्रधान बन्छौ। विश्वको मालिक बन्छौ। बाबाले बच्चाहरूलाई कति प्यार गर्नुहुन्छ। यस्तो होइन - केवल शिक्षकको रूपमा पढाएर घर जानुहुन्छ। उहाँ त बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ। तिमीलाई पढाउनु पनि हुन्छ। यादको यात्रा पनि सिकाउनुहुन्छ। यस्तो विश्वको मालिक बनाउने, पतितबाट पावन बनाउने बाबा सँग धेरै प्यार हुनु पर्छ। बिहान सबै उठ्नासाथ सबै भन्दा पहिला शिवबाबालाई गुडमर्निङ्ग गर्नु पर्छ। तिमीले जति प्यारले याद गर्छौ त्यति खुशीमा रहन्छौ। बच्चाहरूले आफ्नो दिल सँग सोध्नु छ - हामीले सबै उठेर कति बेहदका बाबाको याद गर्छौ? मनुष्यहरूले भक्ति पनि सबै गर्छन् नि। भक्ति कति प्यारले गर्छन्। तर बाबालाई थाहा छ कति बच्चाहरूले दिलोज्यान र धेरै प्यारले याद गर्दैनन्। सबै उठेर बाबा सँग गुडमर्निङ्ग गरे, ज्ञानको चिन्तनमा रहे भने खुशीको पारा चढ्छ। बाबालाई गुडमर्निङ्ग गर्दैनौ भने पापहरूको बोझ कसरी उत्रिन्छ? मुख्य हो नै याद। यसबाट तिम्रो भविष्यको लागि धेरै भारी कमाई हुन्छ, कल्प-कल्पान्तर यो कमाई काम आउँछ। धेरै धैर्य, गम्भीरताले, बुझेर याद गर्नु पर्ने हुन्छ। मोटामोटी हिसाब गरेर त भन्छन् हामीले बाबालाई धेरै याद गर्छौ तर यथार्थ याद गर्नमा मेहनत छ। जसले बाबालाई धेरै याद गर्छन् उनीहरूलाई करेन्ट धेरै मिल्छ किनकि याद सँग याद मिल्छ। योग र ज्ञान दुई चीज हुन्। योगको विषय अलग हो, धेरै गहन

विषय छ। योगद्वारा नै आत्मा सतोप्रधान बन्छ। याद विना सतोप्रधान हुनु, असम्भव छ। राम्रो रीतिले प्यार सँग बाबालाई याद गन्थौ भने स्वतः करेन्ट मिल्छ, स्वस्थ बन्छौ। करेन्टबाट आयु पनि बढ्छ। बच्चाहरूले याद गन्थौ भने बाबाले पनि सर्चलाइट दिनुहुन्छ। बाबाले कति ठूलो भारी खजाना तिमी बच्चाहरूलाई दिनुहुन्छ।

बच्चाहरूले यो पक्का याद गर्नु छ, शिवबाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। शिवबाबा पतित-पावन पनि हुनुहुन्छ। सद्गति दाता पनि हुनुहुन्छ। सद्गति अर्थात् स्वर्गको राजाई दिनुहुन्छ। बाबा कति प्यारो हुनुहुन्छ। कति प्यारले बच्चाहरूलाई बसेर पढाउनुहुन्छ। बाबाले दादाद्वारा हामीलाई पढाउनुहुन्छ। बाबा कति प्यारो हुनुहुन्छ। कति प्यार गर्नुहुन्छ। कुनै मेहनत दिनुहुन्छ। केवल भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर र चक्रलाई याद गर। बाबाको यादमा दिल एकदम स्थिर हुनु पर्छ। एक बाबाको यादले नै सताउनु पर्छ किनकि बाबाबाट कति भारी वर्सा मिल्छ। आफूलाई हेर्नु छ मेरो बाबा सँग कति प्यार छ। कहाँसम्म हामीमा देवी गुण छ किनकि तिमी बच्चाहरू अब काँडाबाट फूल बनिरहेका छौ। जति-जति योगमा रहन्छौ, त्यति काँडाबाट फूल, सतोप्रधान बन्दै गइन्छ। फूल बन्यौ भने फेरि यहाँ रहन सकिँदैन। फूलहरूको बगैँचा हो नै स्वर्ग। जसले धेरै काँडाहरूलाई फूल बनाउँछन् उनलाई नै सच्चा सुगन्धित फूल भनिन्छ। कहिल्यै कसैलाई दुःख दिँदैनन्। क्रोध गर्नु पनि ठूलो अवगुण हो। धेरैलाई दुःख दिन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरू काँडाको दुनियाँबाट पर आएका छौ, तिमी छौ संगममा। जसरी मालीले फूलहरूलाई बेग्लै वर्तनमा निकालेर राख्छन्, त्यस्तै तिमी फूलहरूलाई पनि अहिले संगमयुगी वर्तनमा बेग्लै राखिएको छ। फेरि तिमी फूलहरू स्वर्गमा जान्छौ। कलियुगी काँडाहरू खतम हुन्छन्। प्यारा बच्चाहरूलाई थाहा छ पारलौकिक बाबाबाट हामीलाई अविनाशी वर्सा मिल्छ। जो सच्चा-सच्चा बच्चाहरू छन् जसको बापदादा सँग पूरा प्यार छ उनीहरूलाई धेरै खुशी रहन्छ। हामी विश्का मालिक बन्छौ। हो पुरुषार्थले नै विश्वको मालिक भनिन्छ। केवल भन्नाले होइन। जो अनन्य बच्चाहरू छन् उनीहरूलाई सदैव यो याद रहन्छ— हामीले आफ्नो लागि फेरि उही सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ प्यारा बच्चाहरू जति तिमी बच्चाहरूले धेरैको कल्याण गर्छौ त्यति तिमीलाई पुरस्कार मिल्छ। धेरैलाई मार्ग बतायौ भने धेरैको आशीर्वाद मिल्छ। ज्ञान रत्नहरूले झोली भरेर फेरि दान गर्नु छ। ज्ञानसागरले तिमीहरूलाई रत्नहरूको थालीहरू भरेर दिनुहुन्छ। जसले ती रत्नहरूको दान गर्छ उही सबैलाई प्यारो लाग्छ। बच्चाहरू भित्र कति खुशी हुनु पर्छ। समझदार जो बच्चा हुन्छन् उनीहरूले त भन्छन् मैले बाबाबाट पूरा वर्सा लिन्छु। एकदम खुशी हुन्छन्। बाबा सँग धेरै प्यार रहन्छ किनकि थाहा छ प्राण दिने बाबा मिल्नु भएको छ। ज्ञानको वरदान यस्तो दिनुहुन्छ जसबाट हामी केबाट के बन्छौ। विपन्नबाट सम्पन्न बन्छौ। त्यति भण्डारा भरपुर गरिदिनुहुन्छ। जति बाबालाई याद गर्छौ त्यति प्यार रहन्छ, आकर्षण हुन्छ। सियो सफा भयो भने चुम्बकतिर खिचिन्छ नि। बाबाको यादले खिया निकलदै जान्छ। एक बाबा सिवाय अरु केही याद नआओस्। जसरी स्त्रीको पति सँग कति प्यार हुन्छ। तिमी पनि सगाई भएको छ नि। सगाईको खुशी कहिल्यै कम हुन्छ र? शिवबाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी म सँग सगाई भएको छ, ब्रह्मा सँग सगाई भएको होइन। सगाई पक्का भएको छ भने फेरि त उहाँको नै यादले सताउनु पर्छ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू लापर्बाही नगर। स्वदर्शन चक्रधारी बन, लाइट हाउस बन। स्वदर्शन चक्रधारी बन्ने अभ्यास राम्रो भयो भने फेरि तिमी ज्ञानका सागर जस्तै हुन्छौ। जसरी विद्यार्थी पढेर शिक्षक बन्छन् नि। तिमी धन्दा नै यो हो। सबैलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनायौ भने चक्रवर्ती राजा-रानी बन्छौ त्यसैले

बाबाले सदैव बच्चाहरू सँग सोध्नुहुन्छ बच्चाहरू स्वदर्शन चक्रधारी भएर बसेका छौ? बाबा पनि स्वदर्शन चक्रधारी हुनुहुन्छ नि। बाबा आउनु भएको छ तिमी बच्चाहरूलाई वापस लैजान। तिमी बच्चाहरू विना मलाई पनि छटपटी हुन्छ। जब समय हुन्छ अनि छटपटी हुन्छ। बस अब म जाऊँ। बच्चाहरूले धेरै पुकार्छन्, धेरै दुःखी छन्। दया लाग्छ अब तिमी बच्चाहरूलाई जानु छ घर। फेरि त्यहाँबाट आफै जान्छौ सुखधाम। त्यहाँ म तिमी साथी बन्दिनँ। आफ्नो अवस्था अनुसार तिमी आत्मा जान्छ।

तिमी बच्चाहरूलाई यो नशा रहनु पर्छ हामीले रूहानी युनिभर्सिटीमा पढिरहेका छौं। हामी ईश्वरीय विद्यार्थी हौं। हामीले मनुष्यबाट देवता अथवा विश्वको मालिक बन्नको लागि पढिरहेका छौं। यसबाट हामीले सबै डिग्रीहरू पाउँछौं। स्वास्थ्यको शिक्षा पनि पढ्छौं। चलन सुधारने पनि ज्ञान पढ्छौं। स्वास्थ्य मन्त्रालय, खाद्यान्न मन्त्रालय, भूमि मन्त्रालय, भवन मन्त्रालय सबै यसमा आउँछन्। तिमी ठूलो खजान्ची पनि हौं। तिमी जस्तो अमूल्य सम्पत्ति अरू कसै सँग हुन सक्दैन। तिमी बच्चाहरूले यस्ता-यस्ता विचार सागर मन्थन गरेर रूहानी नशामा रहनु पर्छ।

प्यारा बच्चाहरूलाई बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ जब कुनै सभामा भाषण गर्छौ वा कसैलाई सम्झाउँछौ तब घरी-घरी भन आफूलाई आत्मा सम्झिएर परम पिता परमात्मालाई याद गर। यो यादले नै तिमी विकर्म विनाश हुन्छ, तिमी पावन बन्छौ। घरी-घरी यो याद गर्नु छ। तर यो पनि तिमीले तब भन्न सक्छौ जब स्वयं यादमा हुन्छौ। यस कुराको बच्चाहरूमा धेरै कमजोरी छ। यादमा रह्यौ भने न अरूलाई सम्झाउँदा असर हुन्छ। तिमीले धेरै बोल्नु हुँदैन। आत्मा-अभिमानि भएर थोरै पनि सम्झायो भने तीर पनि लाग्छ। बाबा भन्नुहुन्छ बच्चाहरू जे भयो भयो। अब पहिला आफूलाई सुधार। स्वयं याद गर्दैनौ अरूलाई भनिरहन्छौ, यस्तो ठगी चलन सक्दैन। भित्र दिल अवश्य खान्छ। बाबा सँग पूरा प्यार छैन भने श्रीमत्तमा चल्दैनौ। बेहदको बाबाले जस्तो शिक्षा त अरू कसैले दिन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! यस पुरानो दुनियाँलाई अब भुल। अन्त्यमा त यो सबैलाई भुल्नु नै छ। बुद्धि जान्छ आफ्नो शान्तिधाम र सुखधाममा। बाबालाई याद गर्दा-गर्दै बाबाको पासमा जानु छ। पतित आत्मा त जान सक्दैनन्। त्यो हो नै पावन आत्माहरूको घर। यो शरीर ५ तत्त्वले बनेको छ। त्यसैले ५ तत्त्वले यहाँ रहनको लागि खिचिदछन् किनकि आत्माले यो जस्तै सम्पत्ति लिएको छ, त्यसैले शरीरमा ममत्व भएको छ। अब यस सँग ममत्व निकालेर आफ्नो घर जानु छ। त्यहाँ त यो ५ तत्त्व नै हुँदैन। सत्ययुगमा पनि शरीर योगबलले बन्छ, सतोप्रधान प्रकृति हुन्छ त्यसैले तान्दैन। दुःख हुँदैन। यो धेरै गहन कुरा छ बुझ्ने। यहाँ ५ तत्त्वको बलले आत्मालाई तान्छ त्यसैले शरीर छोड्ने दिल हुँदैन। नत्र यसमा त अरू झन् खुशी हुनु पर्ने हो। पावन बनेर शरीर यसरी छोड्छौ जस्तै नौनीबाट कपाल। त्यसैले शरीरबाट, सबै चीजहरूबाट ममत्व एकदम मेटाइदिनु छ। यस सँग हाम्रो केही सम्बन्ध छैन। बस हामी जान्छौ बाबाको पासमा। यस दुनियाँमा आफ्नो सरसामान तयार गरेर पहिले नै पठाएका छौं। साथमा त जान सक्दैन। बाँकी आत्माहरूलाई जानु छ। शरीरलाई पनि यहाँ छोड्नु छ। बाबाले नयाँ शरीरको साक्षात्कार गराइदिनु भएको छ। हीरा जुहारतको महल मिल्छ। यस्तो सुखधाममा जानको लागि कति मेहनत गर्नु पर्छ। थाक्नु हुँदैन। दिनरात धेरै कमाई गर्नु छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ निद्रालाई जित्ने बच्चाहरू, म एकलाई याद गर र विचार सागर मन्थन गर। ड्रामाको रहस्य बुद्धिमा राख्नाले बुद्धि एकदम शीतल हुन्छ। जो महारथी बच्चाहरू छन् उनीहरू कहिल्यै डग्नैनन्। शिवबाबालाई याद गर्नु भन्ने उहाँले सम्हाल पनि गर्नुहुन्छ।

बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई दुःखबाट छुटाएर शान्तिको दान दिनुहुन्छ। तिमीले पनि शान्तिको दान दिनु छ। तिम्रो यो बेहदको शान्ति अर्थात् योगबलले अरूलाई पनि एकदम शान्त गरिदिन्छ। तुरुन्त थाहा हुन्छ। यो हाम्रो घरको हो वा होइन। आत्मालाई तुरुन्तै आकर्षण हुन्छ उहाँ हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ भनेर। नाडी पनि छाम्नु पर्छ। बाबाको यादमा रहेर फेरि हेर यो आत्मा हाम्रो कुलको हो? यदि हो भने एकदम शान्त हुन्छ। जो यस कुलका हुन्छन् उनीहरूलाई नै यी कुरामा रस बस्छ। बच्चाहरूले याद गरे भने बाबाले पनि प्यार गर्नुहुन्छ। आत्मालाई प्यार गरिन्छ। यो पनि थाहा छ जसले धेरै भक्ति गरेका छन् उनीहरूले नै धेरै पढ्छन्। उनीहरूको अनुहारबाट थाहा हुँदै जान्छ— बाबामा कति प्यार छ। आत्माले बाबालाई देख्छ। बाबाले हामी आत्माहरूलाई पढाइ रहनु भएको छ। बाबाले पनि सम्झनुहुन्छ मैले यति सानो बिन्दी आत्मालाई पढाउँछु। पछि गएर तिम्रो यो अवस्था हुन्छ। सम्झने छौ हामीले भाइ-भाइलाई पढाउँछौं। अनुहार बहिनीको भए पनि दृष्टि आत्मा तर्फ जाओस्। शरीर तर्फ दृष्टि बिलकुल नजाओस्, यसमा मेहनत छ। यो धेरै गहन कुरा छ। धेरै उच्च पढाइ छ। जोख्यो भने यो पढाइ धेरै भारी हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जे हुनु थियो भयो भनेर पहिला आफूलाई सुधारु छ। आत्म-अभिमानि रहने मेहनत गर्नु छ। धेरै बोल्नु छैन।
- २) आफ्नो झोली ज्ञान रत्नहरूले भरेर त्यसको दान गरेर धेरैको कल्याणको निमित्त बन्नु छ। सबैको प्रिय बन्नु छ। अपार खुशीमा रहनु छ।

वरदानः— यथार्थ र श्रेष्ठ व्यवस्थापनद्वारा सर्वको आशीर्वाद प्राप्त गर्ने सर्वको स्नेही भव

जसरी बाबाले कुनै पनि बच्चाहरूको कमजोरी हेर्नु भएन, हिम्मत बढाउनु भयो— तिमी नै मेरो थियौ, हौ र सदा बन्छौ। यसैगरी बाबाको अनुसरण गर। हरेकको विशेषतालाई हेर्दै सम्बन्ध-सम्पर्कमा आयौ भने आत्माहरूबाट स्वतः आत्मिक प्यार प्रकट हुन्छ र बाबाको साथ-साथै सर्वको स्नेही बन्छौ। जहाँ आत्मिक स्नेह हुन्छ त्यहाँ सदा सबैद्वारा सद्भावना, सहयोगको भावना स्वतः नै आशीर्वादको रूपमा प्राप्त हुन्छ, यसैलाई रूहानी यथार्थ व्यवस्थापन भनिन्छ।

स्लोगनः— आफ्नो श्रेष्ठ संकल्पको एकाग्रताद्वारा अन्य आत्माहरूको भट्किरहेको बुद्धिलाई एकाग्र गरिदिनु नै सच्चा सेवा हो।